



E.A. Hagen-Plantinga

ZELFBEREIDE VOEDING; HOE TE BEOORDELEN EN AAN TE PASSEN, EN OP WELKE TEKORTEN MOET JE BEDUCHT ZIJN?

Korte inhoud

Steeds meer huisdieren kampen volgens hun eigenaar met problemen van overgevoelige reacties op voeding. Eigenaren hebben daarbij veel vragen en zorgen aangaande de voeding, mede ook door de overvloed aan informatie die te vinden is op internet. Door het toegenomen wantrouwen in de commerciële voedingsindustrie is momenteel dan ook een duidelijke trend zichtbaar in het zelf willen bereiden van de voeding van het, volgens de eigenaar, veelal voedselovergevoelige huisdier. Deze lezing zal als eerste kort ingaan op de achtergronden van voedselovergevoeligheid bij de hond en kat, om vervolgens wat praktische kaders te geven aangaande de beoordeling en aanpassing van zelfbereide voeding. Op welke tekorten in de voeding moet je beducht zijn, hoe kun je deze herkennen, en hoe draag je op een praktische manier zorg voor een complete zelfbereide voeding?

Conclusie lezing

Het zelfbereid voeren aan hond of kat is in de huidige maatschappij niet meer weg te denken. Echter daar waar veel mensen zich daarbij dagelijks druk maken over de ingrediënten die het dier gevoerd krijgt, gaat het in wezen om de voedingsstoffen die het dier via die ingrediënten aangeboden krijgt. De meeste huisdier eigenaren halen hun informatie van het internet, waarbij zelfverklaarde voedingsexperts de meest uiteenlopende recepten aanraden om het huisdier mee te voeren. In veel gevallen wordt daarbij voorbijgegaan aan de voedingsstoffen samenstelling van de recepten. Met name op BARFfora circuleren veel van dit soort recepten die zonder kennis van zaken zijn samengesteld. Het idee dat een rauw vlees recept, zonder gebruik van extra vitaminen en mineralen, compleet geacht kan worden zolang er maar 5 verschillende soorten prooidieren worden gevoerd is een hardnekkig fabel dat totaal niet op de waarheid berust. Het feit wil dat het zeer lastig is om met een vast menu tot een gebalanceerde inname van voedingsstoffen te komen zonder het gebruiken van een aanvullend vitaminen- en mineralen supplement. De meest voorkomende

nutriëntentekorten die gezien worden in huisgemaakt diervoeding zijn tekorten in Vitamine D, Vitamine E, en de sporenelementen jodium, zink, koper, en mangaan. Omdat van bovenstaande vitaminen en mineralen gemiddeld een ruime voorraad in het lichaam aanwezig is, en het lichaam zuinig om gaat met deze voedingsstoffen, kan het maanden tot jaren duren voor een tekort in de voeding ook klinische klachten zal geven. Veelal wordt dan niet meer gedacht aan de voeding als oorzaak van de klinische klachten.